

Algılanan Yönetici Pişmanlığının İstismarcı Yönetim ve İş-Aile Dengesi İlişkisindeki Rolü¹ (The Role of The Perceived Supervisor Remorse on The Relationship Between Abusive Supervision and Work-Family Balance)

Kemal KÖKSAL ^a Ali GÜRİSOY ^b

^a Akdeniz Üniversitesi, Antalya, Türkiye. kemalkoksal@akdeniz.edu.tr

^b Milli Savunma Üniversitesi, İstanbul, Türkiye. agursoy@kho.edu.tr

MAKALE BİLGİSİ	ÖZET
Anahtar Kelimeler: Algılanan Yönetici Pişmanlığı İstismarcı Yönetim İş-Aile Dengesi Gönderilme Tarihi 15 Ocak 2020 Revizyon Tarihi 14 Mart 2020 Kabul Tarihi 20 Mart 2020 Makale Kategorisi: Araştırma Makalesi	Amaç – Çalışmanın amacı, istismarcı yönetimin iş-aile dengesi üzerindeki etkisini ve algılanan yönetici pişmanlığının bu ilişkideki düzenleyici rolünü incelemektir. Yöntem – Bu maksatla hizmet sektöründe çalışan 252 katılımcıdan, kolayda örnekleme metoduyla veri toplanmıştır. Veri toplama aracı olarak anket kullanılmıştır. Toplanan verileri analiz etmek amacıyla AMOS ve SPSS 23.0 programları kullanılmıştır. Çalışmada ilk olarak ölçeklerin geçerlilik ve güvenilirlik analizleri yapılmış sonrasında ise araştırmanın hipotezleri test edilmiştir. Hipotezleri test etmek için korelasyon ve regresyon analizleri kullanılmıştır. Bulgular – Analiz sonucunda istismarcı yönetimin, iş-aile dengesini negatif ve anlamlı bir şekilde etkilediği; algılanan yönetici pişmanlığının yüksek olmasının ise istismarcı yönetimin iş-aile dengesi üzerindeki negatif etkisini zayıflattığı tespit edilmiştir. Tartışma – İstismarcı yönetim konusunda yapılan çalışmalar, istismarcı yönetimin örgütsel vatandaşlık davranışı, iş tatmini, aykırı işyeri davranışı, depresyon, iş stresi, örgütsel destek algısı, iş performansı ve iş-aile çatışması üzerine etkileri olduğunu göstermektedir. Araştırmalarda istismara uğrayan çalışanların yaşadıkları depresyonu örgütteki kural ve düzenlemelerden dolayı yöneticilerine ifade edemedikleri; bunun yerine gerçek duygularını aile üyelerine yansıttıkları tespit edilmiştir. Bu araştırmanın bulguları önceki çalışmalarını doğrular niteliktedir. Ayrıca algılanan yönetici pişmanlığı istismar algısının iş-aile dengesi üzerindeki etkisini de zayıflatmaktadır.
ARTICLE INFO	ABSTRACT
Keywords: Perceived Supervisor Remorse Abusive Supervision Work-Family Balance Received 15 January 2020 Revised 14 March 2020 Accepted 20 March 2020 Article Classification: Research Article	Purpose – The aim of study is to examine the impact of abusive supervision on work-family balance and, the moderating role of perceived supervisor remorse on this relationship. Design/methodology/approach – The data were gathered from 252 participants working in a service sector by convenience sample method. A questionnaire form was used to collect the data. SPSS and AMOS 23.0 programs were used to analyze the data. First, the validity and reliability analyze of the scales were performed and then the hypotheses of the study were tested. Regression and correlation analyze were used to test the hypotheses. Findings – Abusive supervision affects work-family balance significantly and negatively. High-perceived supervisor remorse reduces the negative impact of abusive supervision on work-family balance. Discussion – Studies showed that abusive supervision had an effect on organizational citizenship behavior, job satisfaction, contrary workplace behavior, depression, job stress, organizational support, job performance, and work-family conflict. Employees who were abused by the supervisor could not express their depression to their supervisor due to the rules and supervisor's power in the organization; instead, they reflect their true feelings to their family members. The findings of this research confirm previous studies' results. In addition, perceived supervisor remorse decreases the effect of perception of abusive supervision on work-family balance.

¹Bu makale 18. Uluslararası İşletmecilik Kongresinde sunulmuştur.

Önerilen Atıf/ Suggested Citation

Köksal, K., Gürsoy, A. (2020). Algılanan Yönetici Pişmanlığının İstismarcı Yönetim ve İş-Aile Dengesi İlişkisindeki Rolü, *İşletme Araştırmaları Dergisi*, 12 (1), 769-778.